

ватъ отъ толкози правы сѣдници на добродѣтеля, но боиж са да ги обычамъ много. Тѣ развалятъ чловѣцѣтъ, правѣтъ ги самолюбивы, тщеславны и превъзнесены. Чловѣкъ трѣба да е достоинъ за похвалы но да ги отбѣгва, защото найдобрытъ похвалы приличатъ на лъжовнытъ. Найзлытъ отъ сичкытъ чловѣцы, сирѣчь тиранытъ, ползовали сж са отъ найголъмытъ похвалы на чловѣцѣтъ. Каква полза прочее да бжде нѣкой хвалень като тѣхъ? Найдобрытъ похвалы сж тѣзи които быхте ми отдали въ мое отектвѣе, ако съмъ доста честитъ да ги заслужвамъ. Ако ма считате наистина добъръ, вый трѣба да знаете тоже че искамъ да съмъ смиренъ и са боиж суетността. Пощадете ма прочее, ако ма почитате и не ма хвалете като чловѣкъ който търси похвалы.“

Туй като рече, Телемахъ не отговори нищо на онѣзи които слѣдовахж да го подигатъ чакъ до небето; и съ единъ ревнодушенъ видъ той сирѣ тосъ часъ похвалытъ които му отдавахж. Наченжж да са боижтъ да го не оскърбѣжтъ съ похвалытъ си; тѣй похвалытъ са пресѣкохж но удивленіето напротивъ растѣше. Сичкыйтъ свѣтъ са научи за състраданіето което показа къмъ Пизистрата и за попеченіята които стори за да му отдаде послѣднія дългъ. Сичката войска бѣ покъртена отъ тѣзи знакове на добросърдечіето му повече отъ колкото отъ сичкытъ чудеса на храбростъта и на мждростъта му които бѣхж просіяли въ него. „Той е мждръ, храбръ, думаж си тѣ тайно помежду си; боголюбивъ и истинскый герой на епохата ни; той е превъсходень мжжъ, но сичко туй е просто чудесно, туй сичко служи само да ны очудва; а главното той е чловѣколюбивъ, благъ, пріятель вѣренъ и искренень; той е милосърдъ, щедръ, благодѣтеленъ и цѣлъ предаденъ на тѣзи които обыча; той е отхвърлилъ голѣмството, равнодушіето и гордестъта си, и ето неговытъ преимущества, ето кое покъртя сърцата: ето какво ны привлича къмъ него, и което ны прави чувствителны къмъ неговытъ добродѣтели, ето кое ны прави да жертвовамъ и живота си за него.“

Щомъ са свършихж тѣзи разговори, и побързахж да поговорѣжтъ за нуждата да даджтъ единъ царъ на